

[Aksel Larsen.]

i Anledning af en Sag, der overhovedet ikke behøvede at medføre Udgifter til Nedsættelsen af en Kommission.

Maa det saa være mig tilladt at komme med et Par yderligere Bemærkninger. Jeg vil erindre om, at i Morgen er det 4 Maaneders siden, Landstingsvalget fandt Sted. Forud for Landstingsvalget holdt det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch forskellig Taler, hvori han bl. a. sagde, at selvfølgelig skal Landstinget afskaffes, naar Landstinget er erobret, men det er en meget besværlig Historie at afskaffe et Landsting og ændre en Forfatning, og det tager Tid. Derfor, sagde det ærede Medlem, skal Rigsdagen, saa snart Landstinget er erobret, tage praktisk fat paa de mest tvingende Arbejdsopgaver. Jeg holdt ogsaa en Del Taler under Landstingsvalgkampen, og jeg sagde: jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch; det er rigtigt, at nu har Landstinget ikke bestilt andet end at sabotere i en Aarrække; lad det nu komme til at bestille noget, lad os give de Herrer i Landstinget Overarbejdsbetaling, hvis det er nødvendigt for at forcere Arbejdet. Jeg nærede det, skal vi sige blege Haab, at der vilde ske noget, men jeg er unægtelig blevet skuffet. De 4 Maaneders siden Landstingsvalget har ikke engang været tilstrækkeligt til at faa Tugthusloven ophævet. Man kan virkelig ikke bebrejde Regeringen og Regeringspartierne, at de med utidig og ublufærdig Hast udnytter deres Magtstilling. Vi har faaet en ændret kommunal Valglov, og jeg skal ikke bestride de betydelige Fremskridt, der er i den, selv om det stadig væk er mig ufatteligt, hvorfor man ikke vilde indføre 21 Aars Valgretsaldern ved Kommunevalgene nu, da man har Magt til det. Saa findes der en Del Lovforslag, der er under Behandling, mere eller mindre gode, mere eller mindre daarlige, men det tør jo nok antydes, at Mærkesagerne leder man forgæves efter iblandt dem, og fremfor alt leder man forgæves efter det virkelig omfattende Forslag til en Rentensenkning og en Revision af Skattelovgivningen, som kunde bringe en varig Hjælp for Danmarks Landbrugere. Der er, hvad Arbejdsløsheden angaar, gennemført visse midlertidige og utilstrækkelige Hjælpeforanstaltninger, men det store Arbejde paa overhovedet at komme Arbejdsløsheden til Livs det har vi ikke mærket noget til paa Rigsdagen. Det maa da være mig tilladt at spørge: hvad er saa Meningen med det hele? Grundlovsændringen forhaster man sig ikke med, Lands-

tingets Afskaffelse har ingen Hast, og efter 4 Maaneders Forløb er man kommet saa langt, at et Forslag om at gemme Sagen hen et Par Aar i en Kommission endnu ikke har forladt Folketinget. Det praktiske Lovgivningsarbejde i øvrigt gør Fremskridt omtrent med Sneglens Fart, og det maa være tilladt at rette det Spørgsmaal til Regeringen: hvad er Meningen? Det maa være tilladt samtidig at sige, at enten det udi det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Opfattelse er kærkomment for Det konservative Folkeparti eller ikke, og uanset om det maatte være kærkomment eller ikke for det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og for Regeringen, saa finder vi, at nu har Regeringen haft tilstrækkelig lang Frist til at fremkomme med de betydningsfulde Forslag, den hidtil hævdede, at Landstinget forhindrede Gennemførelsen af. Og vil Regeringen og Regeringspartierne ikke erindre deres egne Programpunkter og deres egen Agitation og deres egne Løfter til Vælgerne, skal vi forsikre dem om, at Vælgerne erindrer dem, og vi erindrer dem ogsaa, og vi skal sørge for, at de i Forslags Form bliver præsenteret for Rigsdagen.

Statsministeren (Starming): Jeg har tiltraadt de af et Flertal stillede Ændringsforslag, som findes i Betænkningen, og har kunnet gøre det, da disse Ændringsforslag jo ikke i nogen Maade vil forandre Lovforslagets Karakter. Der var i Partierne et Ønske om at udvide Medlemsantallet, ikke som det ærede Medlem, der sidst talte, mente, fra 119 til 123 . . . (*Aksel Larsen:* Det mente jeg ikke). Det sagde det ærede Medlem, og jeg troede, han mente det . . . men at udvide det fra 19 til 23, og da dette jo ikke kunde have nogen Art af indgribende Betydning for Forslaget eller for Sagens Behandling i skadelig Retning, har jeg fornuftigvis ikke kunnet indvende noget derimod. Naar man paapegede, at de Ord i Lovforslagets § 1, der som en Slags Program præciserer, hvad man i særlig Grad ønskede, at Kommissionen skulde beskæftige sig med, var overflødige, maatte jeg erkende, at det var de, thi ved de forudgaaende Ord er det angivet, hvad det er, Kommissionen skal behandle, nemlig Grundlovens Forfatningsbestemmelser, og derunder vil man selvfølgelig kunne behandle alle de Ting, der staar i Forbindelse med Landets Forfatning; dermed er for min Del ogsaa besvaret de Betæneligheder, som to ærede Medlemmer senere har fremsat desangaaende.

De økonomiske Spørgsmaal, som det